

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Невенке Важић, Николе Мићуновића, Зорана Савића и Бате Цветковића, чланова већа и саветника Драгане Јеврић, као записничара, у кривичном предмету опт. АА и др., због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојне дроге из члана 245. став 2. у вези става 1. Кривичног закона Савезне Републике Југославије и др., одлучујући о жалби ОЈТ у Београду, Специјалног тужиоца и жалбама оптуженог АА, његовог браниоца адв.АБ, бранилаца оптужених АА и ББ, ВВ и ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, адв. АВ и адв.АГ, браниоца оптужених АА, ББ и ЂЂ, адв.АД, браниоца опт.ВВ и ГГ, адв.АЂ, браниоца опт.ЖЖ, адв.АЕ, опт.ДД и његових родитеља, изјављеним против пресуде Окружног суда у Београду, Посебно одељење, Кп. 7/03 од 27.5.2005.године, после седнице већа одржане у смислу члана 375. ЗКП, дана 12.12., 13.12. и 14.12.2005.године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВАЈУ СЕ жалбе опт.АА, његових бранилаца, опт.ДД, његових бранилаца и његових родитеља и бранилаца опт. ББ, ЂЂ и ЖЖ, па се у односу на ове оптужене и то само у погледу одлуке о изреченим казнама **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Окружног суда у Београду, Посебно одељење, Кп. 7/03 од 27.5.2005.године, тако што Врховни суд за извршено кривично дело неовлашћено стављање у промет опојне дроге из члана 245. став 2. у вези става 1. у вези члана 22. КЗ СРЈ оптуженом АА утврђује казну затвора у трајању од 12-дванаест година, па оптужене **ОСУЂУЈЕ** и то:

- опт.АА, узимајући као утврђену казну затвора у трајању од три године и шест месеци из пресуде Врховног суда Србије Кж.І 1128/03 од 23.9.2003. године на јединствену казну затвора у трајању од 14-четрнаест година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 18.8. – 15.9.1995.године, по пресуди Окружног суда у Новом Саду К. 41/01 од 14.4.2003.године која је преиначена пресудом Врховног суда Србије Кж.І 1128/03 од 23.9.2003.године као и време проведено у притвору почев од 8.12.2003.године па надаље,

- оптужене ЂЂ и ДД на казне затвора у трајању од по 5-пет година у које казне им се урачунава време проведено у притвору од 8.12.2003.године па надаље,

док за извршено кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. КЗ СРЈ **ОСУЂУЈЕ**:

- опт.ББ на казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 8.12.2003.године до 24.12.2004.године,

- опт.ЖЖ на казну затвора у трајању од две године и шест месеци.

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Окружног јавног тужиоца, Специјалног тужиоца, изјављена у односу на опт.ББ и ЖЖ.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе бранилаца оптужених ВВ, ГГ и ЕЕ и у односу на ове оптужене првостепена пресуда **ПОТВРЂУЈЕ**.

У ослобађајућем делу првостепена пресуда остаје непромењена.

Образложење

Побијаном пресудом оптужени ББ оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојне дроге из члана 245. став 2. у вези става 1. КЗ РС за које му је утврђена казна затвора у трајању од 13 година, узета му је као утврђена казна затвора у трајању од три године и шест месеци из пресуде Окружног суда у Новом Саду К. 41/01 од 14.4.2003.године, преиначене пресудом Врховног суда Србије Кж.І 1128/03 од 23.9.2003.године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од петнаест година у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 8.12.2003.године па надаље.

Истом пресудом оглашени су кривим због кривичног дела неовлашћеног стављања у промет опојне дроге из члана 245. став 2. у вези става 1. КЗ РС и осуђени и то: опт.ВВ на казну затвора у трајању од девет година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 2.4.2003. па надаље, опт.ГГ на казну затвора у трајању од седам година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 2.4.2003. до 24.6.2004.године и од 27.5.2005.године до правноснажности пресуде, опт.ДД на казну затвора у трајању од седам година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 8.12.2003.године па надаље, до правноснажности пресуде, опт.ЂЂ на казну затвора у трајању од седам година, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 8.12.2003. године па надаље до правноснажности пресуде, и опт.ЕЕ на казну затвора у трајању од три године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 22.10. до 25.10.2002.године и од 3.4.2003.године до правноснажности пресуде.

Истом пресудом оглашени су кривим због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојне дроге из члана 245. став 1. КЗ СРЈ и осуђени и то: опт.ББ на казну затвора у трајању од четири године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 8.12.2003. до 24.12.2004.године, и опт. ЖЖ на казну затвора у трајању од четири године.

На основу члана 69. и 245. став 4. КЗ СРЈ према оптуженима ВВ, ГГ и ЕЕ изречена је мера безбедности одузимања предмета па се од опт.ВВ одузимају делови пресе за пресовање хероина, метални рам 68 x 40 x 10 цм, пун метал четвртастог облика 19 x 10 x 8,5 цм, пун метал четвртастог облика 23 x 10,5 x 6 цм и метални калуп 23 x 13 x 13 цм, од опт.ГГ прашкаста супстанца светлосмеђе боје

– смеша кофеина и парацетамола тежине 995 грама у две најлон кесице и од опт.ЕЕ девет пакетића прашкасте супстанце – кокаин тежине 15,964 грама, девет пакетића прашкасте супстанце – кокаин тежине 7,275 грама и један пакетић (новчаница) прашкасте супстанце – кокаин тежине 0,547 грама.

На основу члана 84. и 85. КЗ СРЈ обавезани су да на име одузете имовинске користи исплате опт.АА износ од 10.800.000,00 динара а оптужени АА, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ износ од 9.000.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Оптужени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка и то опт.АА износ од 204.793,00 динара, опт.ВВ износ од 59.254,00 динара, опт.ГГ износ од 52.954,00 динара, опт.ББ износ од 35.790,00 динара, опт.ДД износ од 230.604,00 динара, опт.ЂЂ износ од 49.405,00 динара, опт.ЕЕ износ од 46.479,00 динара и опт.ЖЖ износ од 146.279,00 динара, као и паушални износ од по 10.000 динара сваки од оптужених, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом на основу члана 355. тачка 3. ЗКП, оптужени ЈЈ ослобођен је од оптужбе за кривично дело неовлашћено стављање у промет опојне дроге из члана 245. став 2. у вези става 1. КЗ СРЈ и одлучено да трошкови кривичног поступка који се односе на овог оптуженог падну на терет буџетских средства суда.

Против те пресуде жалбе су изјавили:

- Окружни јавни тужилац у Београду, Специјални тужилац, због погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни у односу на оптужене ББ и ЖЖ, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и оптужени ББ и ЖЖ огласе кривим за кривично дело из члана 245. став 2. у вези става 1. КЗ СРЈ или да се побијана пресуда преиначи и оптужени за кривично дело за које су оглашени кривим осуде на строжије казне;

- оптужени АА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни и одузимању имовинске користи, са предлогом да се побијана пресуда укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да се иста преиначи доношењем ослобађајуће пресуде као и да буде обавештен о седници другостепеног већа;

- бранилац опт.АА, адв.АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона са предлогом да се побијана пресуда укине, као и да заједно са оптуженим буде обавештен о седници другостепеног већа;

- браниоци опт.АА и ББ, ВВ и ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ адв.АВ и адв.АГ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни и одузимању имовинске користи и трошковима кривичног поступка, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање, или да се

иста преиначи и оптужени ослободе од оптужбе, или да се иста преиначи у погледу правне оцене дела и изречених казни, као и да браниоци и оптужени буду обавештени о седници другостепеног већа;

- бранилац оптужених АА и ББ и ЂЂ, адв.АД, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђених чињеница, повреде материјалног права и одлуке о казни, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и оптужени ослободе од оптужбе, или да се иста укине и врати на поновно одлучивање или да се иста преиначи у делу одлуке о казни;

- бранилац опт. ВВ и ГГ, адв.АЂ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, одлуке о казни и одузимању имовинске користи, са предлогом да се побијана пресуда укине и врати првостепеном суду на поновни поступак као и да заједно са оптуженима буде обавештен о седници другостепеног већа;

- бранилац опт.ЖЖ, адв.АЕ, због свих законских основа са предлогом да се побијана пресуда укине и врати на поновно суђење као и да заједно са оптуженим буде обавештен о седници другостепеног већа;

- оптужени ДД без навођења законског основа а из образложења жалбе произилази да првостепену пресуду побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да се донесе ослобађајућа пресуда;

- родитељи опт.АА, ЗЗ и ИИ, без навођења законског основа и без конкретног предлога у погледу одлуке другостепеног суда по жалби.

Браниоци опт.ББ, адв.АВ и адв.АГ поднели су одговор на жалбу јавног тужиоца са предлогом да се иста одбије као неоснована.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж. 1826/05 од 16.9.2005. године предложио је да се усвоји жалба Специјалног тужиоца ОЈТ у Београду и првостепена пресуда у односу на оптужене ББ и ЖЖ преиначи у погледу правне оцене дела и одлуке о казни а да се остале жалбе одбију као неосноване.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу члана 375. ЗКП, у присуству заменика Републичког јавног тужиоца Милана Драшкића, оптужених АА, ВВ, ГГ, ББ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ и бранилаца адвоката АБ, АВ, АГ, АД, АЂ и АЕ, на којој је испитао првостепену пресуду, размотрио остале списе предмета и по оцени жалбених навода и одговора на жалбу, нашао:

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона на које другостепени суд, у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП, увек пази по службеној дужности, па ни битне повреде одредаба кривичног поступка на које жалбе указују.

Пре свега, неосновано се жалбама опт.АА и његових бранилаца указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка

1. ЗКП а наиме да Посебно одељење Окружног суда у Београду није било ни стварно ни месно надлежно за поступање у овом предмету, па је на тај начин учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 6 .ЗКП, јер је пресуду донео суд који због стварне ненадлежности није могао да поступа.

По налажењу Врховног суда, стварна и месна надлежност првостепеног суда за поступање у овом предмету су неспорне, јер су надлежност и састав суда засновани на правилној примени одредаба Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала и Главе XXIX-а Законика о кривичном поступку. При томе, одредбе Законика о кривичном поступку које се односе на деловање организоване групе, без обзира што су ступиле на снагу након извршења предметних кривичних дела, могле су бити примењене у конкретном случају, с обзиром да временско важење процесног закона није ограничено на моменат извршења кривичног дела, већ се одредбе процесног закона примењују од тренутка ступања на правну снагу и важе и за све кривичне поступке који су у току, па, дакле, и у овом случају.

Жалбом браниоца адв.АЕ првостепена пресуда се побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 5. ЗКП наводима да оптужница Специјалног тужиоца на основу које је донета побијана пресуда, у односу на опт.ЖЖ, није оптужба овлашћеног тужиоца, с обзиром да овај оптужени није био припадник организоване криминалне групе, па је за њега био надлежан Окружни суд и Окружно јавно тужилаштво у Новом Саду.

Супротно изнетом жалбеном наводу, опт.ЖЖ (као и опт.ББ) био је обухваћен оптужницом Специјалног тужиоца а првостепени суд је тек након спроведеног поступка, на основу утврђеног чињеничног стања, нашао да опт.ЖЖ и опт.ББ нису били припадници организоване криминалне групе, па је неоснован жалбени навод браниоца адв.АЕ да у односу на опт.ЖЖ није постојала оптужба овлашћеног тужиоца.

Жалбама бранилаца адв. АБ, адв. АВ и адв. АГ и адв. АЕ првостепена пресуда се побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП, јер је пресуда заснована на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати – на записницима о саслушању пред истражним судијом који нису састављени у складу са одредбама ЗКП због чега су морали бити издвојени.

Изнете жалбене наводе Врховни суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Према одредби члана 89. став 2. ЗКП, друга реченица, окривљеном ће се саопштити његова права из члана 13. став 3. ЗКП, затим зашто се окривљује, основи сумње који стоје против њега, да није дужан да изнесе своју одбрану, нити да одговара на постављена питања.

Према одредби члана 13. став 3. ЗКП, дужност је лица које саслушава окривљеног да га пре првог саслушања поучи о његовом праву да узме браниоца и да бранилац може присуствовати његовом саслушању. Након

саопштавања ових права окривљеном, окривљеног треба упозорити да све што изјави може бити употребљено против њега као доказ. Дакле, у одредби члана 13. став 3. ЗКП направљена је јасна разлика између права која припадају окривљеном са којима мора бити упознат пре првог саслушања и упозорења која му се том приликом дају. Када се то доведе у везу са одредбом члана 89. став 2. ЗКП да ће се окривљеном саопштити његова права из члана 13. став 3. ЗКП, јасно је да се мисли на права из тог члана а не и на упозорења, а када се затим то доведе у везу са недозвољеним доказом из члана 89. став 10. ЗКП који постоји само у случају да окривљени није поучен о својим правима из става 2. члана 89. ЗКП, логично је да само пропуштање упозорења уз поуку окривљеном о његовим правима није довољно да би се такав исказ окривљеног сматрао недозвољеним доказом. Према томе, на исказу окривљеног који је поучен о својим правима и без тог упозорења може се заснивати судска одлука. То наравно не значи да окривљеном није потребно давати такво упозорење, међутим, изостанак истог, не чини тај доказ недозвољеним.

Осим тога, у вези са записницима истражног судије Окружног суда у Новом Саду Кри. 372/03 од 26.4.2003.године, са исказима окривљених ВВ и ГГ, ЕЕ и ЈЈ, записника Ки. 138/03 од 6.5.2003.године са исказом окр.ЖЖ, записника од 8.5.2003.године са исказима окривљених АА, ББ и ЂЂ, записника од 11.9.2003.године са исказом окр.ЖЖ, записника од 12.9.2003.године са исказима АА, ББ, ВВ, ГГ, ЂЂ, ЕЕ и ЈЈ као и деловима транскрипта са главних претреса од 26.1. и 27.1.2004.године, Врховни суд је два пута донео одлуку (решење Кж.П о.к. 4/05 од 21.1.2005.године и Кж.П о.к. 17/05 од 25.3.2005.године) па је навод жалбе браниоца адв. АВ и адв.АГ да су наведени записници два пута издвојени из списка решењима Окружног суда у Београду због чега нису могли бити коришћени као доказ, апсолутно неприхватљив, с обзиром на поменута решења Врховног суда Србије.

Неосновано се жалбама опт.АА, његових бранилаца и бранилаца осталих оптужених побија првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, па с тим у вези не стоје тврдње да је изрека пресуде нејасна, неразумљива, противречна сама себи и датим разлозима, те да изрека не садржи опис припадности криминалној групи, које су задатке и улоге имали и извршили чланови организоване групе, то јест да се из исте не може утврдити да је постојала организована криминална група као и да у пресуди нису дати разлози о свим одлучним чињеницама или су они у знатној мери нејасни и противречни садржини изведених доказа и презентованој садржини истих.

Напротив, изрека првостепене пресуде разумљива је, јасна и потпуно опредељена, у сагласности је са разлозима изнетим у образложењу пресуде а ти разлози су довољни, потпуни и јасни и у сагласности са стварном садржином изведених доказа, а наведени су и услови који су у конкретном случају били испуњени за постојање кривичног дела организованог криминала прописани одредбом члана 504 а. ЗКП.

Неосновано се у жалби адв.АВ и адв.АГ указује да је изрека побијане пресуде у тачки 1 неразумљива јер је наведен приближан временски интервал извршења кривичног дела од два до три месеца као и количина од 3 до 5

кг опојне дроге. Ово из разлога што је изведеним доказима несумњиво утврђено ја је опт.АА, од друге половине 1999.године и током 2000. године куповао од криминалне организације сада пок.ПП у интервалима од по 2 до 3 месеца између 3 и 5 кг опојне дроге хероин ... па првостепени суд није погрешно када је тако формулисао изреку, при чему је у образложењу побијане пресуде, утврђујући количине дроге, узео у обзир количине повољније за оптужене.

Неосновано се у жалбама бранилаца адв.АВ, адв.АГ и адв.АЂ указује да навод у изреци првостепене пресуде у тачки 1 изреке да је опт.АА сву наведену количину хероина лично преузимао од сада пок. ПП1 нема образложења а да у списима не постоји доказ да је ПП1 уопште постојао.

Насупрот овим жалбеним наводима, из исказа сведока КК од 12.5.2003.године, који је наведен на страни 24 образложења побијане пресуде, се види да је непосредну предају хероина вршио ПП човек, сада пок.ПП1, а осим тога и сам опт.АА у својој одбрани (транскрипт записника о главном претресу од 12.5.2005.године, страна 3, став два) између осталог наводи да је сада пок.ПП1 површно познавао али да он више није жив па не може да потврди његову одбрану, што указује на неоснованост тврдњи бранилаца да нема доказа да је ПП1 уопште постојао.

Неосновани су и жалбени наводи браниоца адв.АЂ да у изреци није описано, нити су у образложењу побијане пресуде дати разлози везани за закључак првостепеног суда, о учешћу опт.ВВ и опт.ГГ у примопредаји хероина. Ово, стога, што је првостепени суд изведеним доказима несумњиво утврдио улогу опт.ВВ у организацији криминалне групе опт.АА, односно да је опт.ВВ био тај који је имао улогу магационера и примао опојну дрогу.

Неосновано се у жалби адв.АВ и адв.АГ наводи да је изрека првостепене пресуде неразумљива и у делу тачке 5 б. јер је нејасно на кога се од оптужених односи та тачка, с обзиром да се у њој не спомиње ни један од оптужених већ су описане радње пок.ПП2. Ово из разлога што је првостепени суд у контексту описа улоге сваког појединца у организацији опт.АА описао и улогу пок.ПП2 (као и сада пок.ПП1).

Неосновани су наводи у изјављеним жалбама да првостепена пресуда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП, а наиме да је на главном претресу повређено право оптужених на одбрану јер је првостепени суд одбио доказне предлоге одбране.

По налажењу овог суда, првостепени суд није био дужан да изведе све доказе које су предлагале странке у поступку већ само оне за које оцени да су од значаја за потпуно и правилно утврђење одлучних чињеница. У конкретном случају првостепени суд је одбио доказне предлоге одбране да се као сведоци саслушају мајка и супруга сведока КК и прибави документација о проналажењу дроге у његовој викендици, да се суоче сведоци ЛЛ и КК односно ЉЉ и ММ, да се прибави путна исправа АА, да се провери да ли паковање хероина нађена код сведока КК одговарају калупу предметне пресе, да се као сведоци саслушају НН, ЊЊ и ЉЉ, затим сведоци из поднеска адв.НЊ као и да се поново саслушају сведоци чијем саслушању није присуствовао опт.АА због мере удаљења са

главног претреса услед нарушавања реда, а у вези са одбијањем ових доказних предлога првостепени суд је на страни 52. образложења побијане пресуде дао потпуне и за овај суд прихватљиве разлоге. При свему овоме значајно је рећи да одлука суда о одбијању предлога за извођење неког доказа као што је у конкретном случају, представља основ за жалбу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а не због битних повреда одредаба кривичног поступка или повреде права оптужених на одбрану.

Чињенично стање је у првостепеној пресуди правилно и потпуно утврђено па су неосновани жалбени наводи Окружног јавног тужиоца, оптужених и бранилаца којима се то оспорава.

Правилном оценом одбране оптужених и свих доказа проведених током поступка, правилно је првостепени суд утврдио да је опт.АА организовао криминалну групу којој су припадали и оптужени ВВ и ГГ, ДД, ЋЋ и ЕЕ, а која криминална група је на организовани начин са мрежом препродаваца, у дужем временском периоду, удруживањем већег броја лица, уз примену застрашивања и насиља, а ради стицања незаконите добити, у време на месту и на начин описан у изреци побијане пресуде, вршила куповину и продају опојних дрога.

Овакво чињенично стање и то у погледу постојања циљева и деловања организоване криминалне групе опт.АА, улоге појединих чланова групе, примену застрашивања и насиља, врсте и количине опојне дроге коју су стављали у промет, утврђено је пре свега на основу исказа сведока КК и ОО, чије исказе је првостепени суд основано прихватио, јер су исти поткрепљени материјалним доказима, неспорним чињеницама или деловима исказа других сведока односно оптужених.

Пре свега, пронађени део пресе на коме су несумњиво нађени трагови хероина потврђују веродостојност тврдње наведених сведока да се тзв.ветерничка група бавила продајом хероина, посебно тврдњу сведока КК да је опт.ВВ радио на преси. Опт.ВВ је и сам у својој одбрани у истрази 26.4.2003.године и на главном претресу 26.1.2004.године изјавио да је оно што је полиција пронашла и показала му заиста рам који је он наручио код мајстора, сведока РР, који сведок је у истрази 26.5.2003.године потврдио да препознаје рам који је израдио на захтев опт.ВВ те да су браћа ВВ и ГГ након извесног времена од израде, тражили да тај исти рам поправи. При томе, такво ангажовање опт.ВВ и ГГ да се искривљени рам поправи, при чему је опт.ГГ заједно са мајстором обилазио отпаде да пронађу потребни материјал за поправку, јасно указују на правилност закључка првостепеног суда о томе коме је припадала предметна преса.

Такође, исказ сведока КК и ОО да се ова криминална група бавила продајом хероина потврђен је и пронађеним материјалом за миксовање са хероином који материјал је пронађен у кући опт.ГГ а вештачењем је несумњиво утврђено да се ради о парацетамолу и кофеину за коју смешу је вештак, сведок СС, потврдила да се користи за миксовање са хероином. У вези са пронађеним материјалом и дилемама које су постојале с тим у вези као и о исказима сведока, радника Завода за судску медицину у Новом Саду, сведока СС1 и радника СУП-а Нови Сад, сведока СС2, првостепени суд се детаљно изјашњавао и на странама

34, став три и 35, став један образложења побијане пресуде о томе дао исцрпне, јасне и за овај суд прихватљиве разлоге.

Кокаин заплешен у рацији у кафићу "аа" у ТТ потврђује тачност навода сведока КК и о томе да се група АА бавила прометом кокаина као и изјаве сведока СС3 да је то рађено преко опт.ЕЕ. У вези са заплешеним кокаином правилно првостепени суд није прихватио одбрану опт.ЕЕ, да кокаин није његов с обзиром да је пронађен у одбаченој женској јакни, јер је таква његова одбрана нелогична и оповргнута исказима сведока – полицајаца који су учествовали у рацији и који су логично, уверљиво и детаљно описали читав догађај, као и чињеницом да је опт.ЕЕ предметну јакну носио у руци а не на себи и одбацио је када је полиција наишла. Осим тога, сасвим је логично да неко ко не жели да полиција пронађе дрогу код њега, у ту сврху користи туђу одећу а не своју, како то правилно закључује првостепени суд. У вези са овим догађајем првостепени суд је на страни 36. став четири и пет и страни 37 први став образложења побијане пресуде дао довољне и јасне разлоге из којих није прихватио одбрану опт.АА и исказе сведока који су били присутни приликом наиласка полиције.

Тврдње сведока ЕЕ и ОО да се опт.АА бавио продајом кокаина и екстазија на организовани начин потврђене су и одбраном опт.ЈЈ у истрази 26.4.2003.године и 12.9.2003.године коју одбрану је првостепени суд правилно прихватио и дао разлоге за неприхватање његове измењене одбране на главном претресу 27.1.2004.године (страна 37 став четврти и пети образложења побијане пресуде).

Оптужени ЖЖ у одбрани датој у истрази 6.5. и 11.9.2003. године признао је и тиме директно потврдио исказ сведока КК и ОО у погледу примопредаје 15 килограма хероина између сведока КК и опт.АА, као и делове исказа сведока КК о контактима опт.АА са сведоцима КК, СС4 и СС5, о томе да је и пре поменутих 15 килограма хероина наслућивао да се опт.ББ бави продајом дроге, да је опт.ББ имао пара и плаћао људе око себе, да му је чак ББ причао да са ПП планира или ради неке велике послове са дрогом из Јужне Америке ... Одбрану опт.ЖЖ првостепени суд је прихватио као истиниту и на страни 38 став пет и шест и страни 39 први став дао уверљиве разлоге за неприхватање његове измењене одбране са главног претреса.

Такође, на страни 39 став четири и пет образложења првостепени суд је навео детаљне разлоге из којих није прихватио измењени исказ сведока СС6 са главног претреса већ његов исказ из истраге од 16.6.2003.године када је потврдио наводе оптужнице и исказе сведока КК и ОО о припадности АА групи оптужених ЂЂ и ДД и о насиљу које су ови оптужени примењивали ради остварења циљева криминалне групе.

Првостепени суд је на страни 40, први и други став, дао и јасне разлоге из којих је прихватио исказе сведока ОО и СС7 дате у истрази 26.5.2003.године када су директно потврдили продају кокаина од стране пок.ПП2 па на тај начин и тврдње сведока КК да се АА група бавила прометом кокаина, као и разлоге за неприхватање њихових измењених исказа са главног претреса.

Искази сведока чланова групе ПП у истрази и то сведока СС8, СС9, СС10, СС11 и СС12 такође су потврдили наводе сведока КК о опт.АА и ТТ групи. Детаљну садржину исказа наведених сведока, оцену истих као и разлоге за неприхватање њихових измењених исказа са главног претреса првостепени суд је дао на странама 40 последњи став, 41, 42, 43 и 44 први став образложења побијане пресуде, које разлоге и Врховни суд у свему прихвата.

Најзад, тврдња сведока КК и ОО да се криминална група ББ бавила прометом опојних дрога, чиме је стицала велику добит, потврђена је и подацима о располагању и трошењу новца од стране опт.ОО (честе посете коцкарницама, уплата преко 5.000.000,00 динара за земљиште за израду бензинске пумпе, финансирање ФК ТТ) као и других оптужених који су живели на "високој ноzi" и располагали великим износима новца за наше прилике.

Како су, дакле, искази сведока КК и ОО поткрепљени наведеним материјалним доказима и исказима поменутих сведока као и деловима одбране појединих оптужених, о чему је већ било речи, то је правилно првостепени суд такве њихове исказе прихватио и на њима темељио чињенично утврђење, при чему се посебно осврнуо и дао оцену извесних разлика у исказу сведока КК. У овом делу значајно је напоменути и то да не стоје жалбени наводи опт.ББ и бранилаца адв.АВ и адв.АГ као и адв.АЂ , којима се сведоци КК и ОО означавају као заштићени сведоци односно сведоци сарадници, с обзиром да они такав статус нису имали у овом поступку већ су, сагласно одредбама ЗКП саслушавани као и сви остали сведоци.

Врховни суд је ценио и остале наводе жалби које се односе на битне повреде одредаба кривичног поступка и утврђено чињенично стање, а којима се углавном оспорава оцена појединих доказа од стране првостепеног суда и износи сопствена оцена изведених доказа, па налази да су исти неосновани и без битног утицаја на другачији исход овог кривичног поступка.

Према томе, чињенично стање у погледу свих одлучних чињеница везаних за постојање организоване криминалне групе, припадност групи, улогу и радње сваког од чланова групе, примену застрашивања и насиља, врсту и количину опојне дроге која је стављена у промет у дужем временском периоду , удруживањем већег броја лица ради стицања незаконите добити, правилно је и потпуно утврђено и не доводи се у сумњу супротним жалбеним наводима оптуженог ББ, његових бранилаца, бранилаца осталих оптужених и жалбом опт.ДД и његових родитеља.

На тако утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је радње оптужених АА, ВВ и ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ квалификовао по члану 245. став 2. у вези става 1. КЗ СРЈ. У вези са применом кривичног закона првостепени суд је дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге које и Врховни суд у свему прихвата, а навод на страни 54 први став образложења побијане пресуде да је у конкретном случају требало применити, као блажи, Кривични закон Србије, представља очигледну омашку у писању приликом израде писменог отправака пресуде.

На основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања првостепени суд је правилно закључио да су оптужени ББ и ЖЖ неспорно припадали окружењу опт. АА али да нема доказа да су припадали његовој организованој криминалној групи. Сведоци КК и ОО и у истрази и на главном претресу говорили су о опт.ЖЖ као обезбеђењу опт.АА и да дрогу није продавао, док други сведоци нису опт.ЖЖ уопште спомињали у вези са дрогом, осим сведока СС9, међутим, ни он није био у то потпуно сигуран. У односу на опт.ББ сведоци КК и ОО изјавили су да је он имао периферну улогу, више да хапси људе, да их туче а да се није бавио продајом дроге. На основу наведеног, првостепени суд је правилно закључио да појединачни случај са 15 килограма хероина у коме су оптужени ЖЖ и ББ узели учешће, не може бити довољан да се они сврстају у групу попут осталих оптужених, па је правилно нашао да се у радњама ових оптужених стичу сва битна обележја кривичног дела из члана 245. став 1. КЗ СРЈ. С тим у вези првостепени суд је дао довољне, јасне и уверљиве разлоге које и Врховни суд у свему прихвата а наводе жалбе јавног тужиоца да је првостепени суд погрешно оценио одлучне чињенице у погледу припадности ове двојице оптужених криминалној групи и тиме погрешно правно квалификовао њихове кривично правне радње, оцењује неоснованим.

Испитујући, поводом жалби, првостепену пресуду у делу одлуке о изреченим казнама, Врховни суд налази да је првостепени суд у односу на све оптужене правилно утврдио и оценио све околности у смислу члана 41. КЗ СРЈ које утичу да казна буде мања или већа, којим околностима је у односу на оптужене ГГ и ВВ и ЕЕ дао адекватан значај и правилно осудио опт.ВВ на казну затвора у трајању од девет година, опт.ГГ на казну затвора у трајању од седам година а опт.ЕЕ на казну затвора у трајању од три године у које казне им се урачунава време проведено у притвору. По оцени Врховног суда тако одмерене казне сразмерне су тежини и степену друштвене опасности извршеног кривичног дела као и степену кривичне одговорности сваког од оптужених и нужне су за постизање сврхе кажњавања предвиђене одредбом члана 33. КЗ СРЈ. Стога су жалбе бранилаца опт.ВВ и ГГ и ЕЕ и у делу одлуке о казни оцењене као неосноване.

Међутим, у односу на оптужене АА, ЂЂ, ДД, ББ и ЖЖ, првостепени суд није у довољној мери ценио утврђене олакшавајуће околности, док је са друге стране отежавајућим околностима дао превелики значај, тако да су казне на које су ови оптужени осуђени првостепеном пресудом строжије него што је то са становишта сврхе кажњавања неопходно. Стога је Врховни суд уважио жалбе опт.АА, његових бранилаца, опт.ДД, његових бранилаца и његових родитеља и бранилаца опт.ББ, ЂЂ и ЖЖ и, дајући праву меру утврђеним олакшавајућим и отежавајућим околностима, осудио ове оптужене као у изреци ове пресуде у које казне се оптуженима АА, ББ, ЂЂ и ДД урачунава време које су по овом предмету провели у притвору а опт.АА и време проведено у притвору по пресуди Врховног суда Србије Кж.І 1128/03 од 23.9.2003.године, што првостепени суд није узео у обзир. По налажењу Врховног суда изречене казне сразмерне су тежини и степену друштвене опасности извршеног кривичног дела као и степену кривичне одговорности оптужених и довољне су за постизање сврхе кажњавања. Стога су жалба и жалбени предлог јавног тужиоца да се оптужени ББ и ЖЖ осуде на строжије казне оцењени као неосновани.

Одлука о мери безбедности одузимања предмета донета је правилном применом одредаба члана 69. и 245. КЗ СРЈ па се њена законитост и оправданост изрицања не доводе у питање.

Одлука о одузимању имовинске користи донета је правилном применом одредаба члана 84. и 85. КЗ СРЈ а одлука о трошковима кривичног поступка правилном применом одредаба члана 196. став 1. у вези члана 193. став 2. ЗКП, па су жалбе бранилаца адв.АВ, адв.АГ и адв.АЂ и у делу којим се ове одлуке оспоравају оцењене као неосноване.

У ослобађајућем делу првостепена пресуда остала је непромењена, јер у односу на тај део пресуде није било жалби овлашћених лица.

Из изнетих разлога, на основу члана 391. став 1. и 388. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар,
Драгана Јеврић, с.р.**

**Председник већа
судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**

За тачност отправка

СР

